

UDENRIGSMINISTERIET

Der er tale om et åbent samråd.

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål F (stillet 8. oktober 2010):

Vil ministeren overordnet forholde sig til Karoline Henriques' kronik "EU hindrer fred i Mellemøsten" (Berlingske Tidende, den 14. september 2010, Kultur & Debat, side 9)?

Spørgsmål G (stillet 8. oktober 2010):

Hvorledes agter regeringen at blotlægge Danmarks direkte og indirekte millionstøtte til de palæstinensiske arabere med det formål at hindre yderligere økonomisk støtte til krigeriske og aggressive organisationer, og vil regeringen sikre, at der fremover er fuld gennemsækelighed og åben evaluering i forhold til projekter i Mellemøsten, som direkte eller indirekte støttes økonomisk af Danmark?

Spørgsmål H (stillet 8. oktober 2010):

Fra juli 2008 til december 2009 har NGO Development Center (NDC) i Ramallah administreret donationer fra Danmark. Donationerne distribueres til 25 israelske og palæstinensiske Ngo'er, hvoraf en del hører til de mest radikale grupper i konflikten mellem israelere og palæstinensere. NDC står også bag dokumentet "Palestinian NGO Code of Conduct. Det er underskrevet af de ngo'er som NGO Development Center er paraplyorganisation for, og som modtager dansk støtte. I deres dokument fastslås det at de "afviser enhver normalisering af aktiviteter med besættelsesmagten, både på politisk-sikkerhedsmæssigt, kulturelt og udviklingsniveau". Støtter Danmark stadig NDC – og foreligger der evalueringer af de projekter, som NDC med bl.a. danske midler støttede i 2008-2009?

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Søren Espersen (DF)

Samlet besvarelse:

Tak for samrådsspørgsmålene. Jeg vil først forholde mig til spørgsmål F-H vedr. den danske støtte til palæstinensiske NGO'er, som også tidligere er blevet berørt i min besvarelse af de skriftlige udvalgsspørgsmål 265-274. Og som

ønsket af udvalget, vil jeg derefter besvare spørgsmål J-L, efterfulgt af en samlet drøftelse.

Jeg er blevet bedt om overordnet at forholde mig til Karoline Henriques' kronik "EU hindrer fred i Mellemøsten" fra Berlingske Tidende den 14. september 2010. Kronikøren er ansat i den israelske organisation "NGO Monitor", der nøje overvåger NGO'ers arbejde i Israel og det palæstinensiske selvstyre. NGO Monitor forholder sig kritisk til, hvordan både israelske og palæstinensiske NGO'er udtaler sig om Israel og israelsk politik. Flere af udvalgets medlemmer havde selv lejlighed til at møde repræsentanter fra "NGO Monitor" under Israel-besøget i oktober 2009.

Kronikørens hovedpåstand er, at penge fra EU og individuelle medlemslande ikke fremmer fred, men finansierer organisationer og aktiviteter, som direkte bidrager til en intensivering af konflikten. Dette billede kan jeg ganske enkelt ikke genkende.

Danmark arbejder tæt sammen med EU i forbindelse med projekter i Israel og det palæstinensiske selvstyre. EU gennemfører en lang række nyttige projekter, der bl.a. har til formål at fremme menneskerettigheder, demokratisk udvikling og respekt for ytrings- og forsamlingsfriheden. Det er et af EU's bærende principper i civilsamfundsstøtten, at der ikke gives støtte til aktiviteter, der skønnes at fremme racisme og anti-semitisme.

EU-instrumentet EIDHR ("European Instrument for Democracy and Human Rights), som i kronikken beskyldes for at hindre freden, har netop som et af

sine helt centrale, overordnede mål at styrke civilsamfundets rolle i fredelig sameksistens. En række større, tematiske evalueringer af EIDHR er offentligt tilgængelige, og de peger bl.a. på, at aktiviteterne er meget relevante.

”NGO Monitor” har efterlyst større åbenhed omkring EU-projekter i de palæstinensiske områder, og har på det grundlag lagt sag an mod EU-Kommissionen. Mens sagen verserer, har Kommissionen ikke ønsket at udtale sig om ”NGO Monitors” kritik. Såfremt ”NGO Monitor” får medhold i sin kritik, vil vi naturligvis se nærmere på det.

Jeg kan heller ikke genkende kronikørens billede af, at den danske bistand til projekter i Israel og det palæstinensiske selvstyre bidrager til at intensivere konflikten. Tværtimod yder Danmark en betydelig udviklingsstøtte netop med henblik på at bidrage til en forhandlet løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt. Dette fremgår bl.a. af den strategiske ramme for det dansk-palæstinensiske udviklingssamarbejde for 2010 til 2012, som er sendt til udvalgets medlemmer i to omgange og revideret på baggrund af medlemmernes indspil.

En del af den danske støtte sigter på inddragelse af de palæstinensiske og israelske civilsamfund, fordi de er afgørende for en folkelig forankring af fredsprocessen. Disse donormidler bruges således til at bidrage til samarbejde og forsoning mellem palæstinensere og israelere, og til at støtte pluralismen i det palæstinensiske samfund.

Der er generelt stor åbenhed omkring og offentlig adgang til den danske bistandsadministration. På udenrigsministeriets hjemmeside er der adgang til

godkendelsesdokumenter for samtlige bevillinger over 10 mio. kr., og til databasen ”program- og projektorientering” (PPO’ en), hvor status for programmer og projekter opdateres én gang årligt. Dette gælder også for den støtte, der gives gennem danske NGO’er til aktiviteter i de palæstinensiske selvstyreområder. På Repræsentationskontorets hjemmeside offentliggøres desuden en række relevante oplysninger om bistanden.

Konkret støtter Danmark NGO’ en Development Center (NDC) for at sikre den bedst mulige anvendelse af donormidlerne. Vi har sammen med Sverige, Schweiz og Nederlandene etableret en mekanisme på området for menneskerettigheder og god regeringsførelse, hvor midler til NGO’er fordeles på baggrund af individuelle projektansøgninger fra både palæstinensiske og israelske NGO’er. Donorerne har valgt den palæstinensiske NGO ved navn ”The NGO Development Center”, eller ”NDC”, til at varetage den daglige administration af denne fælles mekanisme. NDC betragtes blandt internationale donorer som en seriøs og ansvarlig samarbejdspartner.

Det anføres i kronikken, at ”NDC udvælger de projekter som støttes. Tilsyneladende helt uden at afrapportere til Danmark”. Dette kan jeg afvise. Danmark følger NDC’s aktiviteter nøje gennem møder i NGO-sekretariatets styringskomité, hvor vi er fast medlem. Vi er her med til at udvælge modtager-NGO’er, der skal leve op til klare kriterier for at opnå støtte, herunder særligt: a) at NGO’erne i deres vedtægter baserer sig på internationale menneskerettigheder og humanitær folkeret og b) at NGO’erne tilslutter sig principperne om ikke-vold og anti-diskrimination i deres arbejde.

Som jeg også understregede i min skriftlige besvarelse på udvalgsspørgsmålene 265-274 tager den danske regering skarpt afstand fra vold og terrorhandlinger. Skulle NGO'er, som implementerer dansk-støttede projekter udføre eller opildne til sådanne handlinger, vil det få konsekvenser for den danske støtte. Hvis en modtager-NGO ytrer sig officielt på en måde, der skaber yderligere afstand mellem parterne, og dermed medvirker til at undergrave en fredsløsning, vil Danmark rejse dette i NDC styringskomiteen.

Så sent som i oktober var der på dansk foranledning en principiel drøftelse af håndteringen af modtager-NGO'er, der kommer med opildnende udtalelser. De øvrige donorer deler det danske synspunkt om afstandstagen fra opildnende udtalelser, herunder i særdeleshed opfordringer til anvendelse af vold og terror.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at der er udarbejdet en samlet, ekstern evaluering af NDC's formål og arbejde så sent som i juni sidste år. Heraf fremgår det, at NDC's arbejde har haft en positiv effekt i forhold til menneskerettigheder og god regeringsførelse. Evalueringen er offentligt tilgængelig.

